

עו:

עין משפט
נר מצוה

השוכר את האומנין פרק ששי בבא מציעא

מסורת הש"ס

[א] [נתן פתח] (ב) סי' [ג]
לחשוב שמיין ואלה משרה
שמן יטען לחשוב (ג) [ג]
רש"י (ד) [פ"ח] (ה) [דף
ש"א] (ו) [ז' ש"א] (ז) [ש"א
ש"א] ירדו בשמים.

הגהות הגר"א

[א] [ב] [ג] [ד] [ה] [ו] [ז] [ח] [ט] [י] [יא] [יב] [יג] [יד] [טו] [טז] [יז] [יח] [יט] [כ] [כא] [כב] [כג] [כד] [כה] [כו] [כז] [כח] [כט] [ל]
לחשוב שמיין ואלה משרה
שמן יטען לחשוב (ג) [ג]
רש"י (ד) [פ"ח] (ה) [דף
ש"א] (ו) [ז' ש"א] (ז) [ש"א
ש"א] ירדו בשמים.

מוסף רש"י

בשלמא אי איתמר
איתמר התקבל לי גיטי
אמרתי ליה ה"ל וזהו אמר
לבעל אשתי אמרה ה"ל
לי גיטי ובעל אמר ה"ל
ה"ל כמה שאמרתי איתמר
למישטע בע"מ מדרב נחמן
דאי אמר ר' נחמן על
משיגין גט לידו מנורשת
איכא למישטע דאיתורא
דידה פמון ולא הימנה
אלא תלה בדעתה ומסריה
נהייה נזירות קבלה גיטין
[ג] אי גיטי ה"ל אמר
רב נחמן עלה משהגיע
גט לידה מנורשת
פמון מינה דאיתורא
דידה פמון ושייה שליח
דכי אמרה ומסריה לדידה
בשליחות קבלה איכא למימר דאי
ה"ל אמר רב נחמן הכי ה"ל קמ"ל
דהאי לא עקירה ה"ל דהא מתרצה
להיות שליח להולכה כל שכן דמתרצה
בשליחות קבלה שהקבלה בכלל הולכה
לענין הטורח: ואי בעית אימא כו'.
אשכחיה דרש פירקא קאי: הטעם
קרי ליה. וזהו אמר ר' נחמן דקמתי במתני'
ופועלים ובעל הבית נמי קאמר
ולא בדאטעו פועלים אהדי: דקמתי.
דגבי פועלים ובעל הבית נמי קרי
לכו טעו: אין לכן וס על זו אל
פרעומת. דאמר לכן משכירו עמכס
לאחרים ואינו נמי אמר ליה כי

דכי אמרה קאמר ליה ועשאו שליח
להולכה והשליח נתרצה להיעקר
מתורת שליחות של אשה לקבלה
ועשה שליח לבעל לגרש והרי עשה
שליחותו והגיע לידה: אלל הסם.
דשמעת ליה דאמר אינה מגורשת אין
לך ללמוד מדרב נחמן דאיתורא
דידה פמון ואין כאן שליחות כדאמרתי
דאי' אמרתי דאיתורא דידה פמון
דאי' הגיע עשאו שליח להולכה
דכרי האשה אין כאן שליחות שהרי
השליח לא נתרצה דהא עקר ליה
לשליחותיה לגמרי דאמר ליה שליח
לקבלה איפשי להעשות לך טורח
להגיע לידה אכל שליח להולכה לטורח
ולהגיע לידה אי איפשי להעשות
הלך אפי' נמלך והגיעו אללה אין
זה שליח שניתן לגירושין כשקבלו
לא קלו על מנת כן. ואי קאמר ה"ל
אמרתי גביה איפשי ה"ל ה"ל
אמרתי התקבל והוא אמר לבעל
אשתי אמרה ה"ל והוא אמר ה"ל
כמה שאמרתי דאי ה"ל אמר עלה
משיגין גט לידו מנורשת ה"ל שמעין
דאיתורא דידה פמון ומסרו לו על
מנת קבלה ולא קאמר לך ה"ל שליח
עקר לשליחותיה ולא נתרצה ה"ל
בשליחות קבלה איכא למימר דאי
ה"ל אמר רב נחמן הכי ה"ל קמ"ל
דהאי לא עקירה ה"ל דהא מתרצה
להיות שליח להולכה כל שכן דמתרצה
בשליחות קבלה שהקבלה בכלל הולכה
לענין הטורח: ואי בעית אימא כו'.
אשכחיה דרש פירקא קאי: הטעם
קרי ליה. וזהו אמר ר' נחמן דקמתי במתני'
ופועלים ובעל הבית נמי קאמר
ולא בדאטעו פועלים אהדי: דקמתי.
דגבי פועלים ובעל הבית נמי קרי
לכו טעו: אין לכן וס על זו אל
פרעומת. דאמר לכן משכירו עמכס
לאחרים ואינו נמי אמר ליה כי

הכי השתא בשלמא אי איתמר איפכא
התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא לי
גיטי והוא אומר הולך כמו שאמרה ואמר
ר"נ אמר רבה בר אבוב אמר רב משיגין גט
לידו מגורשת אלמא דאיתורא דידה קא
סמך אי גמי' במשהגיע גט לידה מגורשת
אלמא דאיתורא דידה קא סמך אלמא
התם: מושום דעקר שליח לשליחותיה לגמרי
דאי' שליח לקבלה הוינא להולכה לא
הוינא איבעית אימא ה"ל תנא חורו נמי
הטעו קרי ליה דתניא יהושכר את האומנין
והטעו את בעל הבית או בעל הבית הטעה
אותן אין להם זה על זה אלא תרעומת "במה
דברים אמורים שלא הלכו אבל הלכו
חמרים ולא מצאו בתואה פועלין ומצאו
שדה כשרה לכה נותן להן שכן משלם
אבל אינו דומה הבא טעון לבא ריקן עושה
מלאכה ליושב וכו' וזהו אמר ר' נחמן דאמר
שלא התחילו במלאכה אבל התחילו במלאכה
שמן להן מה שעשו כיצד
קבלו קמה לקצור בשני סלעים קצרו חציה
והניחו חציה בגד לארז
בשני סלעים ארזו חציו והניחו חציו שמיין
להן את מה שעשו היה יפה ששה
דיגרים נותן להן סלע או יגמרו מלאכתן
ויטלו שני סלעים ואם [א] סלע נותן
להם סלע ר' דוסא אומר שמיין להן מה
שעתיד להעשות היה יפה ששה
דיגרים נותן שקל או יגמרו מלאכתן
ויטלו שני סלעים ואם [א] סלע נותן
להם סלע "במה דברים אמורים בדבר
שאין אבוד אבל בדבר האבד שוכר
עליהן או מטען כיצד מטען "אומר להן
סלע קצצתי לכם באו וטלו שתים
ועד כמה שוכר עליהן עד ארבעים
וחמשים וזו "במה דברים אמורים בזמן
שאין שם פועלים לשכור אבל יש שם
פועלים לשכור ואמר צא ושכור
מאלו אין לו עליהן אלא תרעומת תני
תנא קמיה דרב נותן להם שכן
משלם אמר ליה חביבי אמר אילו אנא
הוא לא הוה יחבבא להן אלא כפועל
בטל ואת אמרת נותן להם שכן משלם
והא עלה קמתי "אינו דומה הבא טעון
להבא ריקן עושה מלאכה ליושב ובטל
לא סיימוה קמיה איכא דאמר סיימוה
קמיה ורבי קאמר חביבי אמר אי הוה
אנא לא הוה יחבבא ליה כלל ואת
אמרת כפועל בטל אלא קשיא הק' לא
קשיא "הא דסיירא לארעיה
מדאורתא הא דלא סיירא לארעיה
מאורתא כי הא דאמר רבא: "האי מאן
דאגר אגרי "לרפקא ואתא מטרא ומלייה
מאי אי סיירא לארעיה מאורתא
פסידא

אין להם זה על זה אלא תרעומת
קשה לר"י דהא ק"ל כר"מ
דלפין דינא דגרמי בהגלגל קמא וכו'
דף ק. א"כ אמאי לא יתן להם
סלע נטל כיון שעל ידו נהפכו
אוחז היום וי"ל דמייירי שכתבו
עוד ימלאו להשכיר ומכל מקום יש
עלי תרעומת שעתה לא ימלאו אלא
ע"י טורח ובי מפליג בסמך בין לא
הלכו הסמך להלכו ומלאו שדה
לכה ה"ל מצי לפלוגי אף בלא הלכו
כלל בין יטעו עוד להשכיר בין חזר
בו אחר שלא מלאו עוד להשכיר
אלא אורחא דמילתא נקט דבהלכו
לא שמי שיתמלא עוד להשכיר ואם
לא הלכו ממכתא כשנא לחזור חזר
מיד נעוד שימלא להשכיר:
דאגר

דברי ביה לא ושכור אחרים ומיהו תרעומת
איכא שיהו נזכרים לחזר זה אחר פועלים
זה אחר פועלים וזה אחר פועלים
דברים נעלמה ניהי: דר"א. דלין להם
עליו ממון אם חזר הוא: בשלל הלכו.
למקום המלאכה אמר לן חזרתי כי: אכל
אם הלכו. אכל המלאכה כגון אם חזרתי
הן ששכרן להביא לו תבואה ממקום
אחר והלכו ולא מלאו או אם פועלים
הם ששכרם להם שיהו אחרים ויהיו
לעידור: נותן להם שכן. של כל היום
משלם כפי הראוי להם וכדמפרש ואולי:
אכל אינו דומה הבא טעון להבא ריקן
עושה מלאכה ליושב ובטל לא סיימוה
קמיה ורבי קאמר חביבי אמר אי הוה
אנא לא הוה יחבבא ליה כלל ואת
אמרת כפועל בטל אלא קשיא הק' לא
קשיא "הא דסיירא לארעיה
מדאורתא הא דלא סיירא לארעיה
מאורתא כי הא דאמר רבא: "האי מאן
דאגר אגרי "לרפקא ואתא מטרא ומלייה
מאי אי סיירא לארעיה מאורתא
פסידא

דברי ביה לא ושכור אחרים ומיהו תרעומת
איכא שיהו נזכרים לחזר זה אחר פועלים
זה אחר פועלים וזה אחר פועלים
דברים נעלמה ניהי: דר"א. דלין להם
עליו ממון אם חזר הוא: בשלל הלכו.
למקום המלאכה אמר לן חזרתי כי: אכל
אם הלכו. אכל המלאכה כגון אם חזרתי
הן ששכרן להביא לו תבואה ממקום
אחר והלכו ולא מלאו או אם פועלים
הם ששכרם להם שיהו אחרים ויהיו
לעידור: נותן להם שכן. של כל היום
משלם כפי הראוי להם וכדמפרש ואולי:
אכל אינו דומה הבא טעון להבא ריקן
עושה מלאכה ליושב ובטל לא סיימוה
קמיה ורבי קאמר חביבי אמר אי הוה
אנא לא הוה יחבבא ליה כלל ואת
אמרת כפועל בטל אלא קשיא הק' לא
קשיא "הא דסיירא לארעיה
מדאורתא הא דלא סיירא לארעיה
מאורתא כי הא דאמר רבא: "האי מאן
דאגר אגרי "לרפקא ואתא מטרא ומלייה
מאי אי סיירא לארעיה מאורתא
פסידא

דברי ביה לא ושכור אחרים ומיהו תרעומת
איכא שיהו נזכרים לחזר זה אחר פועלים
זה אחר פועלים וזה אחר פועלים
דברים נעלמה ניהי: דר"א. דלין להם
עליו ממון אם חזר הוא: בשלל הלכו.
למקום המלאכה אמר לן חזרתי כי: אכל
אם הלכו. אכל המלאכה כגון אם חזרתי
הן ששכרן להביא לו תבואה ממקום
אחר והלכו ולא מלאו או אם פועלים
הם ששכרם להם שיהו אחרים ויהיו
לעידור: נותן להם שכן. של כל היום
משלם כפי הראוי להם וכדמפרש ואולי:
אכל אינו דומה הבא טעון להבא ריקן
עושה מלאכה ליושב ובטל לא סיימוה
קמיה ורבי קאמר חביבי אמר אי הוה
אנא לא הוה יחבבא ליה כלל ואת
אמרת כפועל בטל אלא קשיא הק' לא
קשיא "הא דסיירא לארעיה
מדאורתא הא דלא סיירא לארעיה
מאורתא כי הא דאמר רבא: "האי מאן
דאגר אגרי "לרפקא ואתא מטרא ומלייה
מאי אי סיירא לארעיה מאורתא
פסידא

דברי ביה לא ושכור אחרים ומיהו תרעומת
איכא שיהו נזכרים לחזר זה אחר פועלים
זה אחר פועלים וזה אחר פועלים
דברים נעלמה ניהי: דר"א. דלין להם
עליו ממון אם חזר הוא: בשלל הלכו.
למקום המלאכה אמר לן חזרתי כי: אכל
אם הלכו. אכל המלאכה כגון אם חזרתי
הן ששכרן להביא לו תבואה ממקום
אחר והלכו ולא מלאו או אם פועלים
הם ששכרם להם שיהו אחרים ויהיו
לעידור: נותן להם שכן. של כל היום
משלם כפי הראוי להם וכדמפרש ואולי:
אכל אינו דומה הבא טעון להבא ריקן
עושה מלאכה ליושב ובטל לא סיימוה
קמיה ורבי קאמר חביבי אמר אי הוה
אנא לא הוה יחבבא ליה כלל ואת
אמרת כפועל בטל אלא קשיא הק' לא
קשיא "הא דסיירא לארעיה
מדאורתא הא דלא סיירא לארעיה
מאורתא כי הא דאמר רבא: "האי מאן
דאגר אגרי "לרפקא ואתא מטרא ומלייה
מאי אי סיירא לארעיה מאורתא
פסידא

